SLUJBA SFINTEI ICOANE A MAICII LUI HRISTOS DUMNEZEU, CEA DE MIINUNI LUCRĂTOARE, CARE SE CHEAMĂ PORTĂRIȚA

La Vecernia Mare

După psalmul de început, cântăm: ***Fericit bărbatul…***, la ***Doamne strigat-am...***, punem stihirile pe 8.

Glasul al 5-lea:

Podobie: ***Ceea ce ești bucuria cetelor cerești…,***

Împodobește-te, Athonule, bucură-te și te veselește, locașul Ivirului, că iată vine pe mare icoana Maicii lui Dumnezeu cea minunată, de îngeri înconjurată, care strălucește cu lumină neapusă, gonind întunericul scârbelor și al grijilor și pe toți luminând cu razele milei sale.

Către tine cad, Doamnă, cetele călugărilor și adunările pustnicilor, și cu dragoste privind la icoana ta cea sfântă, strigă ție: ”Vino la noi, Maică bună; îndură-te spre cei ce te cinstesc pe tine și ne dăruiește nouă chipul tău cel sfânt întru arvună de milă și mântuire!”.

O, preaslăvită minune! Precum lui Moise în Sinai s-a arătat oarecând rugul, cu foc arzând și rămânând nears; așa și chipul Preanevinovatei Născătoarei de Dumnezeu cu foc se îmbracă și rămâne nears, luminându-ne și pe noi, cei ce suntem întru întuneric, și păzindu-ne nevătămați în cuptorul ispitelor și al necazurilor.

Vino, Gavriile, pogoară-te în mare cu picioarele neudate și primește în brațele tale icoana Maicii lui Dumnezeu, spre

bucuria Athonului, întru îngrădirea locașului Ivirului și spre mângâierea tuturor credincioșilor.

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ajutătoarea cea puternică, acum locașul Ivirului întru tine se laudă și se veselește, având-te pe tine apărătoare nerușinată și zid nesurpat, temelie neclintită, păzitoare neadormită: nu înceta, Doamnă, cu rugăciunile tale, totdeauna a izbăvi locașul tău și pe toți oamenii de toate ispitele.

Dăruiește mângâiere robilor tăi, Curată, celor ce sunt cuprinși de ispite și înalță fruntea credincioșilor, de Dumnezeu Născătoare; mântuiește cu rugăciunile tale locașul acesta și orașele cele pravoslavnice, întărește asupra vrăjmașilor pe poporul cel ce te slăvește și apără pe toți credincioșii, cei ce te laudă pe tine.

Preacurata icoana ta, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, este doctorie duhovnicească pentru toată lumea, către aceasta, dar alergăm, închinându-ne ție, o cinstim și o sărutăm pe ea, luând prin ea darul tămăduirilor de neputințele sufletești, și de patimile trupești, cu rugăciunile tale ne slobozim.

Ca și cu o porfiră împărătească și cu vison, cu icoana ta și a Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu, locașul Ivirului luminându-se, se împodobește cu minunile și cu arătarea sa, astăzi cheamă pe toți să prăznuiască, strălucind cu darul Sfântului Duh mai presus decât lumina soarelui vărsând spre cei bolnavi și neputincioși izvorul vindecării și tuturor dăruind mare milă.

Slavă... Și acum...,

Glasul al-8-lea:

O, Maică preabună, Doamnă, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară! Nu ne lepăda pe noi, smeriții robii tăi, cei ce aducem nevrednice rugăciuni înaintea Preacuratei icoanei tale. Ceea ce ești mai cinstită decât toată făptura și mai slăvită decât toate cele pământești, caută spre noi, cei ce întru smerenie, cu lacrimi, aducem aceste rugăciuni și toată nădejdea spre tine o punem. Izbăvește de toate nevoile și năpastele pe cei ce se închină ție cu credință.

ВОНОД

Lumină lină...,

Prochimenul zilei

Parimiile

De la Facere citire:
(28:10-17)

Iar Iacov ieșind din Beer-Șeba, s-a dus în Haran. Ajungând însă la un loc, a rămas să doarmă acolo, căci asfințise soarele. Și luând una din pietrele locului aceluia și punându-și-o căpătâi, s-a culcat în locul acela. Și a visat că era o scară, sprijinită pe pământ, iar cu vârful atingea cerul; iar îngerii lui Dumnezeu se suiau și se pogorau pe ea. Apoi S-a arătat Domnul în capul scării și i-a zis: «Eu sunt Domnul, Dumnezeul lui Avraam, tatăl tău, și Dumnezeul lui Isaac. Nu te teme! Pământul pe care dormi ți-l voi da ție și urmașilor tăi. Urmașii tăi vor fi mulți ca pulberea pământului și tu te vei întinde la apus și la răsărit, la miazănoapte și la miazăzi, și se vor binecuvânta întru tine și întru urmașii tăi toate neamurile pământului. Iată, Eu sunt cu tine și te voi păzi în orice cale vei merge; te voi întoarce în pământul acesta și nu te voi lăsa până nu voi împlini toate câte ți-am spus». Iar când s-a deșteptat din somnul său, Iacov a zis: «Domnul este cu adevărat în locul acesta și eu n-am știut!». Și, spăimântându-se Iacov, a zis: «Cât de înfricoșător este locul acesta! Aceasta nu e alta, fără numai casa lui Dumnezeu, aceasta e poarta cerului!».

De la Ieșire citire,
(111, 1-5)

În vremea aceea, Moise păștea oile lui Ietro, preotul din Madian, socrul său. Și, depărtându-se odată cu turma în pustie, a ajuns până la muntele lui Dumnezeu, la Horeb; Iar acolo i S-a arătat îngerul Domnului într-o pară de foc, ce ieșea dintr-un rug; și a văzut că rugul ardea, dar nu se mistuia. Atunci Moise și-a zis: «Mă duc să văd această arătare minunată: că rugul nu se mistuiește». Iar, dacă a văzut Domnul că se apropie să privească, a strigat la el, Domnul din rug și a zis: «Moise! Moise!». Și el a răspuns: «Iată-mă, Doamne!». Și Domnul a zis: «Nu te apropia aici! Ci scoate-ți încălțămintea din picioarele tale, că locul pe care calci este pământ sfânt!».

De la Ieșire citire,
(XIII, 18-22)

A dus Dumnezeu poporul împrejur, pe calea pustiului, către Marea Roșie. Și fiii lui Israel au ieșit în bună rânduială din pământul Egiptului. Atunci a luat Moise cu sine oasele lui Iosif; căci Iosif legase pe fiii lui Israel cu jurământ zicând: «Are să vă cerceteze Dumnezeu și atunci să luați cu voi și oasele mele de aici!». Fiii lui Israel au pornit apoi din Sucot și și-au așezat tabăra la Etam, la capătul pustiului. Iar Domnul mergea înaintea lor: ziua în stâlp de nor, arătându-le calea, iar noaptea în stâlp de foc, luminându-le, ca să poată merge și ziua și noaptea. Și n-a lipsit stâlpul de nor ziua, nici stâlpul de foc noaptea dinaintea poporului.

La Litie

Glasul al 8-lea:

Veniți, iubitorilor de praznice și adunarea pustnicilor, cu credință adunându-ne, să aducem cântări de laude Fecioarei Maria. Că astăzi a sosit luminata prăznuire a arătării cinstitei icoanei ei, Ivirsca, înaintea căreia, stând cu frică și cu dragoste, să cântăm Născătoarei de Dumnezeu: ”Bucură-te, bucuria tuturor cea nespusă; bucură-te, ceea ce ne luminezi pe noi cu chipul tău cel sfânt; bucură-te, lauda tuturor și întărire; bucură-te, mântuirea sufletelor noastre.”.

Ce te vom numi pe tine, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară? Oare stâlp de foc, care ne povățuiește la veșnica moștenire? Oare zid tare? Că tu aperi pe neamul pravoslavnicilor. Ori păzitoare neadormită? Că păzești și mântuiești locașul acesta. Asemenea și noi, fiind izbăviți de necazurile ce vin asupra noastră, să strigăm Stăpânei: ”Bucură-te, pricina bunătăților, nădejdea creștinilor cea tare.”.

Slavă... , Și acum...,
glasul al 5-lea:

Se bucură Athonul, dănțuiește locașul Ivirului, prăznuiește și toată țara noastră, că Maica lui Dumnezeu cu milostivire ne-a cercetat pe noi cu icoana sa cea făcătoare de minuni, prin care ne dăruiește ajutor întru necazuri, mângâiere întru scârbe, vindecare de boli, izbăvire din nevoi și tuturor le dă mare milă.

La Stihoavnă

Stihurile glasul al 2-lea:
Podobie: ***Casa Efratului...***

Astăzi, lăudăm slăvita arătarea icoanei tale, Născătoare de Dumnezeu, cea fără prihană, și prăznuim apărarea noastră de la tine. Că fiind Maica vieții, rogi pe Hristos Dumnezeul nostru pentru noi, cei ce am pus nădejde tare spre tine, povățuitoarea cea nemincinoasă a mântuirii noastre.

Stih: ***Pomeni-voi numele Tău întru tot neamul și neamul.*** *(Psalm 44,20).*

Să lepădăm, credincioșilor, întristarea, că iată, ca al doilea rug arzând, icoana Născătoarei de Dumnezeu, ce se privește de călugării Athonului, s-a arătat spre curățire păcătoșilor.

Stih: ***Ascultă, fiică, și vezi, și pleacă urechea ta, și uită poporul tău și casa părintelui tău.*** *(Psalm 44,24).*

Dând semn, că întru călătoria vieții, tu nouă ne ești povățuitoare, te arăți, Maica lui Dumnezeu, în stâlp de foc, ca pe noi, cei rătăciți, să ne duci pe calea către locașurile cele veșnice.

Slavă... Și acum...,

Glasul al 5-lea:

Veniți, călugării toți și cei din lume, să proslăvim pe Preacurata Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, că pentru sfânta icoană, astăzi, Sunt în mare căile ei și cărările ei în ape multe, că de la Niceea, în stâlp de foc, apa mării o trece către Athon, și, cu venirea sa, dar credincioșilor dăruiește. Deci noi, luminați fiind cu razele darului, pe mijlocitoarea mântuirii noastre o fericim.

Acum slobozește..., Sfinte Dumnezeule..., Tatăl nostru...

TROPARUL Glasul 1:

Obrăznicia celor ce urăsc chipul Domnului și stăpânirea necredincioșilor celor fără de Dumnezeu, venit-au în Niceea, și fără omenie, cei trimiși muncesc pe văduva care, cu bună credință, cinstea icoana Maicii lui Dumnezeu, iar aceea, în felul său, noaptea a slobozit icoana în mare, strigând: ”Slavă ție, Curată, că marea cea netrecută dă ție spatele sale; slavă, călătoriei tale celei drepte, ceea ce ești una nestricată!”. *(de 3 ori)*

LA UTRENIE

La *Dumnezeu este Domnul…* primul tropar al Prazniculuiui, de două ori și al doilea, o dată.

TROPARUL Glasul 1:

Obrăznicia celor ce urăsc chipul Domnului și stăpânirea necredincioșilor celor fără de Dumnezeu, venit-au în Niceea, și fără omenie, cei trimiși muncesc pe văduva care, cu bună credință, cinstea icoana Maicii lui Dumnezeu, iar aceea, în felul său, noaptea a slobozit icoana în mare, strigând: ”Slavă ție, Curată, că marea cea netrecută dă ție spatele sale; slavă, călătoriei tale celei drepte, ceea

ce ești una nestricată!”. *(de două ori)*

Slavă..., Si acum...,

Alt tropar, același glas:

De la sfânta ta icoană, o, Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, îndestul se dau vindecări și tămăduiri, celor ce cu credință și cu dragoste aleargă către dânsa. Așa, ceea ce ești bună, cercetează și neputința mea, și miluiește sufletul meu, și trupul îmi vindecă, cu darul tău, Preacurată. *(o dată)*

După prima catismă, sedealna aceastea, glasul 1:

Podobie: ***Mormântul Tău, Mântuitorule...***

Arătarea chipului feței tale cel preastrălucit, bucurie aduce tuturor credincioșilor și locașului Ivirului, dăruiește, apărătoare neadormită, și izbăvire din nevoi. Pentru aceea, cântăm ție, Preacurată, acopere-ne pe noi, pururea, cu acoperământul tău.

Slavă... , Si acum...,

Glasul al 8-lea:

Aceasta este ziua Domnului, bucurați-vă, noroade, că iată nor de lumină purtător minunat în văzduh se întinde și în stâlp de foc, înaintea Athonului se arată, una și pe Unul Hristos ținând pe mâinile sale de Maică, pe Ziditorul lumii, spre mântuirea sufletelor noastre.

După catisma a doua, se cântă sedealna,

Glasul al 3-lea:

Astăzi, luminat se veselesc locuitorii Athonului, săvârșesc mulțime de cântări, cinstesc cu dragoste pe cea nevinovată, se împodobesc cu mărimea darului, pe care l-au primit cu venirea icoanei pruncei celei fără prihană, care luminează cu razele cunoștinței de Dumnezeu, pe cei ce, cu bună-credință, o laudă pe ea.

Slavă..., Si acum...,

Glasul al 5-lea:

Minune preaslăvită se vede, astăzi, cum pe ape se arată icoana cea purtătoare de foc a dumnezeiești prunce, și raze minunate sloboade, și petrecerea pustnicilor cu minune mântuiește. Pentru aceasta, cu mulțumită strigăm: ”Bucură-te, cea plină de dar!”.

POLIELEU ”Cuvânt bun...,

(Psalmul 44)

ЦĂRIЦYRILE:

Stih 1: ***Adu-ți aminte, Doamne, de David și de toate blândețile lui.*** (Ps. 131, 1)

Mărimu-te pe tine, Preasfântă Fecioară, de Dumnezeu aleasă Pruncă și cinstim icoana ta cea sfântă, prin care verși tămăduiri tuturor celor ce cu credință aleargă la tine.

Stih 2: ***Lucruri slăvite s-au grăit despre tine, cetatea lui Dumnezeu.*** (Ps. 86, 2)

Stih 3: ***Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău.*** (Ps. 131, 11)

Stih 4: ***Cel Preaînalt a sfințit lăcașul Său; Dumnezeu este în mijlocul cetății, de aceea nu se va clătina.*** (Ps. 45, 4-5)

Stih 5: ***Casei tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.*** (Ps. 92, 7)

Stih 6: ***Binecuvântat este Dumnezeu în veac și în veacul veacului.*** (Ps. 88, 52)

Slavă..., glasul 1:

Slavă Ție, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeule.

Și acum..., același glas:

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine, zicând: Și prin tine cu noi.

Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție, Dumnezeule! (de trei ori)

După POLIELEU, se cântă Sedealna,
Glasul al 8-lea:

Cine va spune mărirea ta, Născătoare de Dumnezeu, căci, cu arătarea icoanei tale, ai adus la mirare pe toți cei drept-credincioși, tămăduind multe neputințe și boli vindecând. O, preamilostivă Stăpână, nu ne lipsi pe noi, și acum, de apărarea ta, ci cu rugăciunile tale, apără și mântuiește pe binecredin-ciosul nostru popor și pe toată a lui Hristos iubitoare oaste, cu puterea ta o îngrădește, ca, lăudându-ne cu tine și toată nădejdea noastră spre tine având, să nu ne rușinăm în veci.

Slavă... , Si acum..., aceeași.

Apoi Antifonul 1 al glasului al 4-lea:

PROCHIMENUL,
Glasul al 4-lea:

Pomeni-voi numele tău întru tot neamul și neamul. (Ps. 44, 20)

Stih: ***Răspuns-a inima mea cuvânt bun.*** (Ps. 44, 1)

Toată suflarea...

Evanghelia de la Luca
(caută la 8 Septembrie, la Utrenie)

Psalmul 50.

Slavă..., Glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Născă-toarei de Dumnezeu, Milostive,

curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., iarăși aceasta.

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegile noastre.

Și idiomela, glasul al 6-lea:

Arătarea icoanei tale celei minunate când a sosit, atunci, părinții Athonului, văzând stâlp de foc pe mare, de frică fiind cuprinși, erau întru nedumerire. Iar Gavriil, ca un al doilea Petru, pe mare umblând, cu lacrimi striga ție: ”O, Preasfântă, vino și păzește moștenirea ta de vrăjmași, nevătămată!”.

LA CANOANELE

Canonul către Preasfânta Stăpâna noastră Născătoare de Dumnezeu pe 12.

Cântarea 1-a:

Alcătuire a lui Gherasim monahul.
Glasul al 8-lea.
Irmosul:

Pe Faraon, cel ce se purta în «căruță, l-a cufundat toiagul lui «Moise, cel ce a făcut minuni de «demult, în chipul crucii lovind «și despărțind marea. Și pe «Israil, fugătorul, mergătorul «cel pedestru, l-a mântuit, pe cel «ce cânta cântare lui «Dumnezeu.»

Preacurată, primește laudă din buze spurcate, precum odinioară Fiul tău, Dumnezeul meu și Domnul, a primit doi bani ai văduvei, și-mi dăruiește dezlegare de greșeli, ca, după datorie, să te măresc pe tine.

Cântare îngerească se cuvine ție, Maica lui Dumnezeu, căci cu înstrăinare ai născut pe Ziditorul acelora, dar și de la noi primește, Stăpână, aceste cucernice rugăciuni, ca să cântăm Domnului, căci cu slavă S-a proslăvit întru neputința noastră.

Închegatu-s-au apele, închegatu-s-au și valurile în mijlocul mării, purtând icoana ta, Maica lui Dumnezeu. Întărește și inima mea ce se clatină pe piatra poruncilor lui Hristos.

Ajutătoare și acoperitoare ai fost, Fecioară, locașului Ivirului, afundând în mare oștile lui Amira cu corăbiile lui. Înecă, dar în adâncimea milei Fiului tău, toate patimile mele cele sufletești și greșelile mele cele fără de număr.

Catavasie: ***Deschide-voi gura mea...***

Cântarea a 3-a:
Irmosul.

Cel Ce ai întărit cerurile cu «pricepere și ai întemeiat «pământul peste ape, întărește-«mă pe piatra poruncilor Tale, «Hristoase, că nu este Sfânt «afară de Tine, Unule Iubitorule «de oameni. »

Întărește inima mea întru nădejde spre tine, Maica lui Dumnezeu, scoate toată mândria și înălțarea din mintea mea cea întunecată, ca să strig: ”Nu este Sfânt ca Dumnezeul nostru!”.

Tu, o, Maica lui Dumnezeu! Pe cei neputincioși îi încingi cu putere, pe cei flămânzi îi saturi; cercetează și neputința mea, și mă satură pe mine, cel flămând și însetat, cu Pâinea vieții, Care, prin pântecele tău cel fecioresc, S-a pogorât din cer pe pământ.

Ridică-mă, Stăpână, de la pământ pe mine, lipsitul, și din gunoiul păcatului scoală pe sărman; dă-mi rugăciune mie, celui ce mă rog, ca, mărindu-te, să laud arătarea ta.

Mintea mea cea neroditoare arat-o aducătoare de roduri, Fecioară preabună, ceea ce te-ai născut din cea stearpă, că tu, cu arătarea icoanei tale, dai rodurile tuturor bunătăților.

Sedealna,
glasul al 4-lea:

Astăzi, a sosit prăznuirea cea luminată a Apărătoarei noastre, să salte făptura și adunările oamenilor să dănțuiască, că ne cheamă pe noi Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, ca să vedem icoana ei cea de foc purtătoare, care cu razele milei strălucește pe cei credincioși. Pentru aceea, bucurându-ne, să strigăm: ”Mântuiește, Doamnă, de foamete, de foc, de sabie și din nevoi, pe noi, cei care cinstim arătarea icoanei tale!”.

Slavă..., Si acum..., iarăși aceasta.

Cântarea a 4-a:
Irmosul:

Tu ești tăria mea, Tu și «puterea mea, Tu, Dumnezeul «meu, Tu, bucuria mea, Cel Ce «n-ai lăsat sânurile părintești și «a noastră sărăcie o ai cercetat. «Pentru aceasta, cu proorocul «Avacum strig către Tine: «”Slavă puterii Tale, Iubitorule «de oameni!”. »

Acoperit-au cerurile bună-tatea ta, Maica lui Dumnezeu, și tot pământul s-a umplut de

lauda ta, pune, dar dragostea cea puternică a tăriei tale și asupra mea, cel deznădăjduit.

Pregătind mergerea icoanei tale celei minunate, adâncul și-a dat glasul său, săltat-a soarele și strălucirea ei ca lumina s-a făcut; tu, dar ai ieșit spre mântuirea oamenilor și ai venit ca să mântuiești moștenirea ta.

Auzind călugării auzul venirii tale, s-au temut, iar cunoscând lucrurile tale, s-au înspăimântat; tulburându-se, dar cândva și sufletul meu, adu-ți aminte de milostivirea ta, Stăpână, ca să-ți strig: ”Slavă apărării tale, Maica lui Dumnezeu!”.

Tu ești tăria și puterea mea, Născătoare de Dumnezeu, întru tine mă voi odihni în ziua scârbei mele și prin tine mă voi sui din latura nemerniciei la moștenirea cea cerească, și mă voi bucura de Domnul și Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Pentru ce m-ai lepădat de la «fața Ta, Cel Ce ești lumină «neapusă, și m-a acoperit «întunericul cel străin pe mine, «ticălosul. Ci mă întoarce la «lumina poruncilor Tale, «îndreptează căile mele, rogu-«mă. »

Vezi, Curată, pe poporul turmei tale, cel ce din noapte mânecă și stă în preajma icoanei tale celei de Dumnezeu preaslăvite, cerșindu-și dezlegare de păcate, și îndreptare vieții, și împărtășirea slavei celei dumnezeiești, deci, nu ne lepăda pe noi de la fața ta, Maica luminii celei neapuse.

Cu tot sufletul și cugetul cei din turma ta, toți împreună bucurându-se, întru psalmi și cântări duhovnicești și cu cântare dumnezeiască cinstesc icoana ta, cerând iertare și mântuire sufletelor. Iară tu, Stăpână, mireasă dumnezeiască fiind, vindecarea noastră aceasta dăruiește nouă.

Biserica ta, Fecioară, ca alt rai s-a arătat acum având icoana ta. Ca pe lemnul vieții, pe care toți cu osârdie, cu bună cucernicie și cu dragoste sărutându-o, strigăm: ”Stăpână, pace dă nouă; Stăpână, câștigă-ne pe noi, că afară de tine altă mângâiere nu știm.”

Agonisindu-te pe tine, Fecioară, râu preadulce și izvor îndestulat, mană cerească, îmbelșugare și dar, de-a

pururea curgător, cei ce vieţuiesc în locaşul tău cântă naşterea ta.

Cântarea a 6-a.
Irmosul:

Curăţeşte-mă, Mântuitorule, «că multe sunt fărădelegile mele «şi mă ridică dintru adâncul «răutăţilor, rogu-mă, căci către «tine am strigat, Dumnezeul «mântuirii mele. »

Către tine, Stăpână, strig întru scârba inimii mele şi, când mă afund în viforul mării vieţii, către tine alerg ca şi către limanul cel lin, scoate din stricăciune viaţa mea.

Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-a înconjurat şi se sfârşeşte duhul meu, ci tinde, Stăpână, braţul tău cel înalt, şi, ca pe Gavriil, şi pe mine, cel ce alerg la icoana ta, păzeşte-mă nevătămat.

Nu mă lepăda pe mine până în sfârşit de la faţa ta, Maica luminii celei neapuse şi nu mă lăsa ca să mă afund întru adâncul fărădelegilor, ci mă scoate pe mine din tina patimilor ca să scape din stricăciune viaţa mea şi voi jertfi ţie glas de laudă şi de mărturisire.

Purtând locaş al trupului cu totul spurcat, ţie, locaşului celui preacurat al Cuvântului celui veşnic, îndrăznesc în cinstita biserica ta, înaintea sfintei icoanei tale, a-ţi aduce nevrednicele mele rugăciuni. Deci tu, ca o milostivă, curăţeşte-mă cu bună îndurarea ta.

CONDACUL
glasul al 8-lea:

Podobie: *Arătatu-Te-ai astăzi lumii...*

De a şi fost aruncată în mare icoana ta cea sfântă, Născătoare de Dumnezeu, de văduva cea care nu putea să o apere de vrăjmaşi, dar s-a arătat păzitoare Athonului şi portăriţă locaşului Ivirului, îngrozind pe vrăjmaşi şi izbăvind din toate nevoile şi năpastele pe cei ce, în ţara noastră, cu pravoslavie te cinstesc pe tine.

ICOSUL:

Văzând icoana Maicii lui Dumnezeu ce se arătase în stâlp de foc, adunarea pustnicilor din locaşul Ivirului au strigat: ”O, Stăpâne, învredniceşte-ne pe noi să primim icoana Maicii tale spre mângâierea nemerniciei noastre! Iar tu, Gavriile, îndrăzneşte de intră în mare şi

primește în brațele tale vistieria ce se arată nouă, ca să ne fie nouă păzitoare neadormită, și tuturor creștinilor, acoperământ și bucurie!”.

SINAXAR

Întru această zi, facem prăznuirea arătării Icoanei Maicii Domnului ”Portărița” într-un stâlp de foc la Muntele Athos și recuperarea acesteia de către Sfântul Gavriil.

Icoana Maicii Domnului „Portărița” din Iviron este prăznuită pe 12 februarie, 31 martie, 26 septembrie (Sosirea Icoanei Maicii Domnului din Iviron în Georgia), 13 octombrie (Sosirea Icoanei Maicii Domnului din Iviron la Moscova, în anul 1648), precum și marți în Săptămâna Luminată (prăznuirea arătării icoanei Maicii Domnului într-un stâlp de foc la Muntele Athos și recuperarea acesteia de către Sfântul Gavriil).

Această icoană a Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu se află în paraclisul de la poarta Mănăstirii Iviron, de aceea icoana este numită „Portărița” (Gr. Παναγία Πορταϊτισσα).

Conform tradiției, această icoană a fost pictată de Sfântul Apostol și Evanghelist Luca.

Icoana Maicii Domnului „Portărița” aparține tipului iconografic Hodighitria („Îndrumătoarea”). Sfânta Fecioară Maria este zugrăvită ținându-L pe Iisus Hristos pe brațul stâng și arătând spre El cu mâna dreaptă ca o călăuză spre Dumnezeu (de aici denumirea de „Îndrumătoarea”).

Pruncul Iisus Hristos ține în mâna stângă un sul de hârtie ce simbolizează Evanghelia, iar cu mâna dreaptă binecuvintează.

Icoana Preasfintei Născătoare de Dumnezeu din Mănăstirea grecească athonită, Iviron este ferecată, cu excepția fețelor, cu o îmbrăcăminte de aur și argint, cu pietre prețioase, monezi de aur și o mulțime de alte podoabe dăruite de împărați, regi, egumeni, duci, ofițeri și simpli credincioși. Aceste odoare sunt dovezi ale minunilor Fecioarei Maria. Le-au oferit Maicii Domnului aceia care au primit ceea ce au cerut de la Dânsa.

Din sinaxarul icoanei aflăm că a fost păstrată cu mare cinstire în casa unei văduve evlavioase din Niceea, ce avea un singur fiu. În timpul împăratului Teofil, iconoclaștii controlau casele creștinilor pentru a distruge icoanele. Unul dintre soldați a descoperit Icoana Maicii Domnului, și a lovit-o cu o suliță. Îndată a curs sânge din locul în care icoana a fost lovită.

Văduva, văzând minunea, și temându-se de distrugerea icoanei, a dat soldaților imperiali bani, implorându-i să nu se atingă de icoană până a doua zi, dimineața. Când soldații au plecat, femeia și fiul ei (care mai târziu a devenit călugăr athonit) au luat icoana și au mers la țărm așezând-o pe apă. În chip minunat, icoana Maicii Domnului s-a îndreptat plutind deasupra apei.

Sfânta icoană stând în poziție verticală deasupra apei, a plutit până la Sfântul Munte Athos.

Timp de câteva zile, călugării athoniți au văzut un stâlp de foc pe mare, ce ajungea până la cer. Această vedenie a continuat timp de câteva nopți. Apropiindu-se cu barca, monahii au constatat că stâlpul de foc izvora din icoana Maicii Domnului, iar când doreau să se apropie, icoana se depărta. Văzând acestea, călugării s-au întors la mănăstire, rugându-se Maicii Domnului ca să dăruiască acea icoană mănăstirii lor.

Maica Domnului s-a arătat în vis unui călugăr evlavios al Mănăstirii Iviron, Cuviosul Gavriil (12 iulie) zicându-i să meargă pe apă după icoana Sa. Mergând la țărm, Cuviosul Monah Gavriil a păşit pe valurile mării ca pe uscat, învrednicindu-se să ia cu mâinile sale această icoană grea şi de mari dimensiuni, şi a aşezat-o în biserica mănăstirii.

În ziua următoare, nu au mai găsit icoana Maicii Domnului în biserică, dar căutând-o, au văzut-o pe zidul mănăstirii, deasupra porții. Atunci au luat icoana şi au dus-o în biserică, dar iarăşi au găsit-o pe zidul de la poartă.

Acest lucru s-a întâmplat de mai multe ori, până când Preasfânta Născătoare de Dumnezeu i-a arătat Sfântului Gavriil voința Ei, zicând că nu dorește ca icoana să fie păzită de către monahi, ci mai degrabă Ea vrea să-i protejeze pe ei, nu doar în viața de acum, ci şi în cea viitoare.

După aceasta, icoana a fost aşezată în paraclisul de la poarta mănăstirii, ajungând să fie numită icoana Maicii Domnului „Portărița”.

Acest lucru apare şi în Acatistul Maicii Domnului: Bucură-te, Portăriță bună, care deschizi credincioşilor uşile raiului!

Conform tradiției, Maica Domnului a promis Cuviosului Gavriil harul şi mila lui Dumnezeu față de călugări atâta vreme cât icoana va rămâne în mănăstire. Se crede, de asemenea, că dispariția Icoanei Maicii Domnului „Portărița” din Sfântul Munte Athos ar fi un semn al sfârşitului lumii.

Icoana Maicii Domnului “Portărița” este mare, de 1,30 x 1,90 metri. Icoana este ferecată, cu excepția fețelor, cu o îmbrăcăminte de aur şi argint, cu pietre prețioase, monezi de aur şi o mulțime de alte podoabe dăruite de împărați, regi, egumeni, duci, ofițeri şi simpli credincioşi.

Aceste odoare sunt dovezi ale minunilor Preacuratei. Le-au oferit cei care au primit ceea ce au cerut de la ea. S-a prorocit, de către părinți, că la sfârşitul lumii, această icoană va pleca pe mare, aşa cum a venit.

Una dintre bucuriile pe care le-a făcut această icoană celor rugători este următoarea: un tânăr pelerin, neprimind pâine de la bucătar, a primit de la Maica Domnului un galben, spre a-l da bucătarului. Bucătarul, dându-şi seama de unde era galbenul respectiv, s-a căit. Legat de pâinea din mănăstire, aici s-a petrecut şi o altă minune: când mănăstirea nu a dat masă la hram, de frica foametei, fiindcă nu aveau

destule provizii, atunci milioane de furnici au început să care grâul din hambare. În amintirea acestei minuni, pocăindu-se înaintea lui Dumnezeu, monahii și-au luat canonul dragostei de a pune zilnic, la poarta mănăstirii, o ladă de lemn, cu pâine, la îndemâna tuturor pelerinilor ce îi calcă pragul.

Uleiul de la candela acestei sfinte icoane este leac pentru otravă. Pe vremea venirii arabilor în Sfântul Munte Athos, un soldat arab a lovit cu cuțitul în chipul acestei icoane, și îndată a început a curge sânge. Arabul văzând minunea, s-a înfricoșat și căzând la pământ s-a pocăit, s-a botezat în legea creștinească și s-a îmbrăcat în haină monahicească, rămânând acolo până la moarte.

Pentru solirile preacuratei Maicii tale Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a.

Irmosul:

De pogorârea lui Dumnezeu, «focul s-a rușinat în Babilon «oarecând; pentru aceasta, «tinerii în cuptor cu bucuros «picior, ca într-o grădină verde «săltând, au cântat: ”Bine este «cuvântat, Dumnezeul părin-«ților noștri. ”. »

Greșit-am, fărădelege am făcut, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, Doamne Iisuse Hristoase. Iar tu, Stăpâna mea, Născătoare de Dumnezeu, ca o bună, cu mijlocirea ta cea caldă, potolește focul mâniei Lui celei drepte, ca să cântăm Lui: ”Părintele nostru și Dumnezeule, bine ești cuvântat!”.

Maica lui Dumnezeu, cu curgerile îndurărilor tale, rourează pe cei ce ard în cuptorul ispitelor și al necazurilor, ca să se rușineze vrăjmașii noștri și să cunoască toți că tu una ești, Stăpână, slăvită în toată lumea.

Pe tine te cântăm, Maica lui Dumnezeu, ceea ce ești scaun Împăratului slavei, mai cinstită decât Heruvimii, locaș însuflețit, întru care S-a sălășluit Domnul, tărie cerească, pe care a răsărit soarele dreptății, Hristos, și te preaînălțăm întru toți vecii.

Tu ești veselia celor ce viețuiesc în pustie, și mângâierea, și lauda cetății împărătești, Fecioară Marie, prealăudată și preaînălțată în veci.

Cântarea a 8-a.

Irmosul:

De șapte ori cuptorul «muncitorilor haldeilor l-au ars «nebunește, cinstitorilor de «Dumnezeu, iar, văzându-i pe «aceștia cu putere mai bună «mântuiți, Făcătorului și

«Izbăvitorului au strigat: «”Tineri, bine-L cuvântați, «preoți, lăudați-L, popoare, «preaînălțați-L întru toți «vecii!”.»

Pe tine, Preacurată Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, te cântă puterile îngerești, te preaînalță neamul omenesc, te binecuvintează toată făptura, primește și de la mine, nevrednicul, lauda ce se aduce ție.

Călugării Athonului, cântați; Iviria binecuvintează; toată țara Moldovei preaînalță pe Stăpâna cea bună, care varsă râuri de minuni de la icoana sa cea făcătoare de minuni. Lăudăm, binecuvântăm, ne închinăm ție, Născătoare de Dumnezeu, cântându-ți și preaînălțându-te întru toți vecii.

Cântarea a 9-a.
Irmosul:

Spăimântatu-s-a de aceasta «cerul și marginile pământului «s-au minunat, că Dumnezeu S-«a arătat oamenilor trupește, și «pântecele tău s-a făcut mai «desfătat decât cerurile. Pentru «aceasta, pe tine de Dumnezeu «Născătoare, începătoriile cete-«lor îngerești și omenești te «măresc. »

Adâncimea tainei nașterii tale, mintea îngerească o înspăimântezi, Fecioară Preacurată; icoana ta pe draci îi gonește, că, neputând suferi să caute spre puterea ei, fug și se risipesc. Iar noi, cu dragoste, ne închinăm ei și o sărutăm, și pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Veniți toți să ne închinăm, să cădem și să mărim pe Maica lui Dumnezeu care a căutat spre noi, smeriții, și umple de bunătăți pe cei flămânzi, și cu arătarea minunatei icoanei sale, a pus întru noi semnul milostivirii.

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, nădejdea creștinilor, tinde și neamului nostru milele tale, care au fost cu părinții noștri; acoperă-ne și ne păzește pe noi de tot răul.

O, întru tot milostivă, ajutătoarea creștinilor, nu poate, după vrednicie, limba omenească și îngerească să te laude pe tine, ceea ce ești mai cinstită decât toată făptura și mai slăvită decât toate cele pământești. Ci, o, stăpână, cu milostivire, primește de la noi această rugăciune, ce se aduce ție și, totdeauna, ne mântuiește

pe noi, că spre tine nădejdea ne-am pus.

Lumânânda

Pe icoana ta cea întru tot cinstită, primindu-o Gavriil în brațe, a strigat către tine, Stăpână: ”O, preadulce Maică a Împăratului Hristos, fii acoperemânt locașului tău, bucurie tuturor creștinilor și mijlocitoare a vieții de veci!”. *(de trei ori)*

La Laude

Se pun stihirile pe 4,
Glasul al 8-lea:
Podobie: *O, preaslăvită minune...*

O, nespusă bunătate! O, preaslăvită arătare a icoanei Maicii lui Dumnezeu, care strălucește cu minunile și luminează cu darul pe cei ce cu credință aleargă către ea, pe aceasta și noi, cu bucurie primindu-o pe Curata, dumnezeiasca pruncă, după vrednicie, cu cântări o cinstim și o fericim.

O, purtarea ta de grijă, pentru noi, Stăpână! Că astăzi, trimițând nouă minunata icoana ta, cu milostivire, ne dai nouă pe această păzitoare neadormită și mângâiere nemerniciei noastre. Pentru aceasta, cunoscând cinstite minunile tale, cu cântări pe tine te mărim.

O, preaslăvită minune! Cum icoana ta cea de foc purtătoare, drept pe valurile mării, ca într-o căruță se poartă, luminând mințile cu razele darului cele strălucitoare, această prăznuire cu cântări de bucurie cinstind-o și noi, slavă înălțăm Născătoarei de Dumnezeu.

Slavă..., Si acum...,

Graiul tău plinindu-l, Maica lui Dumnezeu, preacuviosul Gavriil, cu picioare neudate a umblat pe apa mării și, primind sfințita icoana ta, a adunat ceată, și au împreunat prăznuire cu pustnicii Athonului. Deci, și noi, minunându-ne, strigăm Celui întâi întru toate Pricinuitorului: ”Slavă Ție, Unuia Împărate și Dumnezeule, Care ai săvârșit cele minunate, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu!”.

Doxologia Mare. Troparele, Ecteniile, Otpustul, Ceasul întâi.

La Litvrghie

Fericirile din cântarea a 3-a, pe 4, și din cântarea a 6-a, pe 4.

Întru împărăția Ta când vei veni, pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Pe 12

Fericiți cei săraci cu duhul, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Pe 10

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericiți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Pe 8

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Întărește inima mea întru nădejde spre tine, Maica lui Dumnezeu, scoate toată mândria și înălțarea din mintea mea cea întunecată, ca să strig: ”Nu este Sfânt ca Dumnezeul nostru!”.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Tu, o, Maica lui Dumnezeu! Pe cei neputincioși îi încingi cu putere, pe cei flămânzi îi saturi; cercetează și neputința mea, și mă satură pe mine, cel flămând și însetat, cu Pâinea vieții, Care, prin pântecele tău cel fecioresc, S-a pogorât din cer pe pământ.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Ridică-mă, Stăpână, de la pământ pe mine, lipsitul, și din gunoiul păcatului scoală pe sărman; dă-mi rugăciune mie, celui ce mă rog, ca, mărindu-te, să laud arătarea ta.

Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.

Mintea mea cea neroditoare arat-o aducătoare de roduri, Fecioară preabună, ceea ce te-ai născut din cea stearpă, că tu, cu arătarea icoanei tale, dai rodurile tuturor bunătăților.

Fericiți veți fi când, din pricina Mea, vă vor ocărî și vă vor prigoni și, minținд, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Către tine, Stăpână, strig întru scârba inimii mele și, când mă afund în viforul mării vieții, către tine alerg ca și către limanul cel lin, scoate din stricăciune viața mea.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-a înconjurat și se sfârșește duhul meu, ci tinde, Stăpână, brațul tău cel înalt, și ca pe Gavriil, și pe mine, cel ce alerg la icoana ta, păzește-mă nevătămat.

Slavă...,

Nu mă lepăda pe mine până în sfârșit de la fața ta, Maica luminii celei neapuse și nu mă lăsa ca să mă afund întru adâncul fărădelegilor, ci mă scoate pe mine din tina patimilor ca să scape din stricăciune viața mea și voi jertfi ție glas de laudă și de mărturisire.

Si acum...,

Purtând locaș al trupului cu totul spurcat, ție, locașului celui preacurat al Cuvântului celui veșnic, îndrăznesc în cinstita biserica ta, înaintea sfintei icoanei tale, a-ți aduce nevrednicele mele rugăciuni. Deci tu, ca o milostivă, curățește-mă cu bună îndurarea ta.

APOSTOLUL

Prochimen, Glasul al 3-lea:

Mărește, suflete al meu, pre Domnul, și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu Mântuitorul meu.

Stih: *Că a căutat spre smerenia roabei sale, că iată de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Din Epistola către Evrei ...,

(9: l-7):

(caută în 21 Noiembrie).

Alliluia, Glasul al 8-lea:

Ascultă fiică și vezi...

Stih: ***Feței tale se vor ruga...***

EVANGHELIA

Evanghelia de la Luca:

(10: 38-42; 11: 27-28):

(caută la 8 Septembrie la liturghie).

CHINONICUL:

Paharul mântuirii voi lua și numele Domnului voi chema.